

Het thema van deze nieuwsbrief sluit aan bij de overstelpende hoeveelheid berichten in boeken en kranten over bubbels, Gele Hesjes, fake news, verwaarlozing van de democratie en dergelijke. In deze nieuwsbrief schrijf ik vooral over de rol van de overheid, maar de lessen hieruit zijn net zo goed te kopiëren naar Maatschappelijke Ondernemingen. Zowel in de zorg, in het welzijn, bij de corporaties als in het onderwijs hebben we te maken met sentimenten, die we niet kunnen negeren. Een beter begrip van - en respect voor - deze ontwikkelingen zijn volgens mij belangrijk voor uw werk. Daarom wil ik dit graag met u delen.

Eerst richt ik mij tot mijn klanten die ik al enige jaren ken: Sorry dat ik in 2018 niets van mij heb laten horen, terwijl u gewend bent dat ik eenmaal of soms tweemaal per jaar een nieuwsbrief schrijf over nieuwe boeken of boeiende rapporten.

Tot mijn klanten die ik minder lang ken: 2018 was een druk jaar met vele nieuwe gezichten bij diverse Maatschappelijke Ondernemingen. Ik verschuil mij niet achter uw rug, maar onze kennismaking in opdrachten was de aanleiding tot mijn verwaarlozing in communicatie 😊. Welkom bij mijn traditionele nieuwsbrief die bedoeld is als een cadeautje van publicaties die ik passend vind voor uw werk of uw toezichthoudende positie. Wilt u liever niet benaderd worden, dan kunt u dit met een heel korte e-mail doorgeven. Ik haal u onmiddellijk uit mijn lijst.

In de nieuwsbrief beschrijf ik wat mij zo boeit. Met de QR code onderaan deze nieuwsbrief kunt u verder lezen op mijn website.

Theo Stubbé, Blauw bv

Over bubbels en thymos

Het was begin 2018 dat ik een lezing van Joris Luyendijk bijwoonde in Amersfoort. U kent hem misschien van zijn boek over de cultuur in de Londense City, of nog wat breder, over de bedrijfscultuur in de bankensector. Hij is een goede schrijver, maar zeker ook een goede spreker. Hij vertelde onder andere over zijn vlugschrift 'Kunnen we praten' (Atlas, 2017), waarin hij een uitleg gaf over zijn zoektocht naar andere bubbels dan waarin hij zelf verkeerde. Zo besprak hij de effecten van de verzuiling en digitale communicatie die ons beïnvloedt met gekleurd- of zelfs fake news. Even later hadden we in maart 2018 de gemeenteraadsverkiezingen en werd ik gevraagd een bespiegeling te schrijven over de relatie tussen burgerparticipatie en gemeenteraadsleden. Ik heb een overzicht gemaakt van de verschillende karakters van burgers die meedoen aan- of ageren tegen- gemeentelijke besluitvorming. Ik beschrijf vier profielen van burgers, zoals de ombudsman, de belangenbehartiger, de idealist en de systeembouwer. Ik wilde graag dat (gemeente) raadsleden een onderscheid kunnen maken in het aanspreken van participerende burgers, in plaats van het allemaal lastpakken te vinden met Nimby (Not In My BackYard) gedrag. Waar ik de woorden gemeenteraad en burgers gebruik kunt u natuurlijk ook de woorden corporatie/zorg/onderwijs en huurders/cliënten/ouders-leerlingen lezen.

Het gaat mij om het begrip en respect voor de drijfveren van de persoon die iets vraagt of klaagt. De denker des vaderlands, de filosoof René ten Bos, schrijft een soortgelijk verhaal (maar dan vanuit filosofisch gedachtegoed) over begrip voor de drijfveren van de Gele Hesjes in Frankrijk. Hij gebruikt

voor hen het Griekse woord Thymos, dat zo iets betekent als hunkering naar erkenning.

Lees verder via de QR code.

Over de verwaarlozing van onze democratie

Misschien heeft u ook recensies of een interview gelezen over het boekje van Herman Tjeenk Willink met de titel 'Groter denken, kleiner doen' (Prometheus, 2018). Hij geeft ook een duiding aan de huidige tijdsgeschiedenis, maar dan in de vorm van een aanklacht tegen doorgeschoten neo-liberalisme of anders gezegd als een cri-de-coeur tegen de verwaarlozing van onze democratie.

Via de QR code kunt u meer lezen, want ik beschrijf hier maar één aspect van de boekbespreking. Op diverse themadagen met Raden van Toezicht of Management Teams heb ik het effect van de ontzuiling aangekaart voor de huidige maatschappelijke verhoudingen. Tjeenk Willink beschrijft deze effecten van de ontzuiling magistraal als een fundament voor de huidige (politieke en maatschappelijke) cultuur in Nederland. Hij geeft een uitleg wat er gebeurd is met de Nederlandse tolerantie. De tolerantie als maatschappelijke smeeroil komt misschien niet meer terug, dus welk bindmiddel zou ontwikkeld moeten worden voor Nederland? Hij draagt voorbeelden aan hoe professionals, zoals rechters, een bindmiddel kunnen zijn. Zij zijn de uitvoerders van het beleid (de wetgeving). Beleid dat te vaak opgesteld wordt vanuit korte termijn denken, waardoor het niet altijd goed uitvoerbaar is (denk aan de belastingdienst). De burger vertrouwt daardoor de uitvoering niet meer en legt zijn oor te luister bij de roep om sterke leiders. Dat is dé bedreiging voor onze democratische rechtsorde.

Ik vraag mij af of de Maatschappelijke Ondernemingen zich bewust zijn van de invloed die zij hebben op de bewoners van Nederland bij de uitvoering van het landelijke beleid?

De verbinding

De verbinding tussen het verhaal van Luyendijk, Ten Bos en Tjeenk Willink is dat 'we', de burgers / professionals / huurders / cliënten / ouders & leerlingen beter zouden moeten begrijpen. In welke bubbel leven en werken wij? Begrijpen wij pas over 10 jaar dat je de democratische waarden ook kunt verliezen door een gebrek aan begrip en aan verwaarlozing. Hoe kunnen we vanuit begrip voor de ontstane situatie (zoals de ontzuiling) samen zoeken naar een nieuwe maatschappelijke verbinding. Wat kan een Maatschappelijke Onderneming hier aan bijdragen?

U kunt meer dit soort vraagstukken lezen blauw bv.nl, zoals de boekbespreking over het rapport van de Wetenschappelijk Raad voor het Regeringsbeleid met de titel 'Weten is nog geen doen'.

Scan deze QR code voor de publicaties op blauw bv.nl

Intervisie:

Ik heb nog één of twee plaatsen beschikbaar in een intervisiegroep.

Gezocht: enthousiaste bestuurder die wil leren door te reflecteren.

